DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 6 sierpnia 1951 **Nr 16** **Poz. 54—60**

TREŚĆ:

54

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW Nr 2

z dnia 18 lipca 1951 r.

w sprawie określenia niektórych przychodów za świadczenia usług jako podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2) lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z r. 1950 Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przychody za świadczenia usług polegające na sprzedaży owoców i warzyw dokonywanej z wózków i straganów osobiście bez obcej pomocy przez sprzedawców działających w imieniu powszechnych spółdzielni spożywców podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

§ 2. Podstawą opodatkowania przychodów wymienionych w § 1 stanowi pełna suma wypłaconej sprzedawcy w danym miesiącu prowizji wykazanej w księgach powszechnych spółdzielni spożywców.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1951 r.

Minister Finansów K. Dąbrowski

55

OKÓLNIK

z dnia 27 czerwca 1951 r.

w sprawie określenia pojęcia wielokrotnych grzywien przewidzianych w p. k. s. Nr OR. 10915/6/51.

Na zapytanie jednego z Prezydiów Rad Narodowych, czy karę grzywny przewidzianą w art. 58 p. k. s. należy traktować jako karę określoną w wielokrotności, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

Przewidziane w prawie karnym skarbowym kary grzywny są ramowe określone bądź w granicach stałych kwot (np. od 1.000 do 100.000 zł), bądź według skalowej wielokrotności podatku, opłaty, wartości przedmiotu, ceny monopolowej itp. (np. art. 103 „od 2 do 4-nej wartości zapałek niezaopatrzonych w przepisane oznaczenia"). Charakterystyczną cechą grzywny wielokrotnej jest to, że najwyższa jej wysokość nie jest w ustawie określona. Grzywnę tę oblicza się wedle pewnej wielokrotności w ramach przez ustawę określonych. W świetle powyższych wyjaśnień nie ulega żadnej wątpliwości, że grzywna z art. 58 p. k. s. przewidziana w wysokości od 50 do 300 złotych za każdy rozpoczęty metr kwadratowy przestrzeni bezprawnie uprawianej plantacji tytoniowej jest grzywną ustaloną w wielokrotności, gdyż jej granice nie są przewidziane w ustawie w stałych kwotach — a w każdym wypadku ustalają się dopiero w wyniku mnożenia wskazanych przez ustawę kwot przez ilość metrów kwadratowej przestrzeni nielegalnie uprawianej plantacji. Jest to grzywna tzw. „ruchoma", a więc — wielokrotna, a jej podstawę stanowi rozmiar gruntu bezprawnie uprawianego tytoniem.

Z tych samych względów grzywny przewidziane w art. 59, 60 i 64 § 1 p.k.s. są grzywnami wielokrotnymi, gdyż granice tych grzywien nie są w ustawie podane, a wysokość ich oblicza się według wskazanych w ustawie współczynników.

Dyrektor Depeartamentu Mgr Wł. Wójcik

56

OKÓLNIK

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie umorzenia dodatku za zwłokę przy poborze, odroczonego lub wstrzymanego podatku od nieruchomości. Nr PM. 14614/5/51.

Ministerstwo Administracji Publicznej okólnikiem z dnia 8 listopada 1949 r. Nr 101 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 48, poz. 352) odroczyło podatnikom pobór tej części należności z tytułu podatku od nieruchomości, jaka przypada od sumy wpłaty na F. G. M. w tych przypadkach, gdy umówiony sprzed 1 września 1948 r. czynsz za lokale użytkowe, został podwyższony o kwotę nieprzekraczającą tej wpłaty oraz poleciło wstrzymać na prośby podatników pobór podatku od nieruchomości w przypadkach, jeżeli zachodziły warunki, przewidziane dla udzielania ulg w ustawie z dnia 3 lipca 1947 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 270).

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) Ministerstwo Finansów okólnikiem z dnia 16 kwietnia 1951 r. Nr PM. 6434/5/51 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 9, poz. 33) odwołało powołany okólnik Ministerstwa Administracji Publicznej i zarządziło pobranie należności z tytułu podatku od nieruchomości za cały okres odroczenia bądź wstrzymania poboru.

Licząc się z trudnościami, jakie wyłaniać się mogą przy uregulowaniu przez te grupy podatników należności z tytułu podatku od nieruchomości za cały okres wstrzymania poboru, Ministerstwo Finansów poleca przy wpłacaniu odroczonego lub wstrzymanego podatku od nieruchomości w przypadkach wyżej omawianych, pobierać należny od tych zaległości dodatek za zwłokę dopiero od dnia 16 maja 1951 r.

Zaległy podatek za zwłokę od tych należności za okres od terminu płatności podatku do dnia 15 maja 1951 r. Ministerstwo Finansów umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452).

Ministerstwo Finansów zaleca również z reguły przychylnie załatwiać prośby tych grup podatników o rozłożenie na raty należności z tytułu podatków od nieruchomości, mając na uwadze przy podejmowaniu decyzji kwotę należnego podatku oraz możliwości płatnicze ubiegającego się o ulgi.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

57

OKÓLNIK

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie zwrotu karty rejestracyjnej. Nr PM. 10793/3/51.

Na zapytanie z terenu w sprawie zwrotu karty rejestracyjnej w przypadku całkowitego zaprzestania przez podatnika wykonywania świadczeń Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że przepis art. 74 dekretu o postępowaniu podatkowym nie nakłada na podatników obowiązku dołączania karty rejestracyjnej do zawiadomienia o całkowitym bądź częściowym zaprzestaniu wykonywania świadczeń bądź o przerwie w osiąganiu przychodów ze źródeł podlegających wyłącznie podatkowi dochodowemu, a zatem organa finansowe nie posiadają uprawnień do odbierania kart rejestracyjnych w przypadku niedołączenie ich do zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania świadczeń.

Ministerstwo Finansów zwraca uwagę, że w myśl ogólnych założeń dekretu o postępowaniu podatkowym obowiązek organów finansowych do sprawdzania, czy składane zawiadomienia są zgodne z rzeczywistością, rozciąga się również na zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania świadczeń; w przypadku niedołączenia do tych zawiadomień właściwych kart rejestracyjnych organ finansowy po dokonaniu sprawdzenia powinien uczynić na tytułowej stronicy karty rejestracyjnej, która pozostaje u podatnika zaopatrzona w datę i podpis, notatkę następującej treści:

„Stosownie do przepisu art. 74 dekretu o postępowaniu podatkowym złożono zawiadomienie o zaprzestaniu na stałe (czasowo) wykonywania świadczeń (o stałej — czasowej przerwie w osiąganiu przychodów)".

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

58

OKÓLNIK

z dnia 6 lipca 1951 r.

w sprawie obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych przez jednoosobowo (osobiście) prowadzone zakłady rzemieślnicze. Nr PM. 11065/1/51.

Przepis § 20 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 502) stanowi, że zwalnia się od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych podatników podatku obrotowego, którzy jednoosobowo (osobiście) prowadzą zakład rzemieślniczy zatrudniający najwyżej jednego członka rodziny z wyjątkiem zakładów brązownictwa, jubilerstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa z mięsa końskiego oraz zegarmistrzostwa.

W związku z powyższym Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zwolnienie to nie przysługuje tym zakładom rzemieślniczym, które poza produkcją we własnym zakładzie (warsztacie) wydają surowce lub półwyroby innym przedsiębiorstwom lub chałupnikom do przerobu lub wykończenia i sprzedają następnie gotowe wyroby we własnym zakładzie, gdyż w takim przypadku świadczenia rzeczy lub usług wykonywane są już nie wyłącznie przez właściciela zakładu osobiście wzgl. z pomocą najwyżej jednego członka rodziny, lecz przy wkładzie pracy innych osób.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

59

OKÓLNIK

z dnia 10 lipca 1951 r.

w sprawie przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy w spółdzielczości. Nr BD. 5121/2/51.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. o przedpłatach na poczet zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy podatników wykonujących roboty budowlane oraz inne prace związane z robotami budowlanymi (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 107), nałożyło m. in. na spółdzielnie wykonujące umowy o roboty budowlane lub inne prace związane z robotami budowlanymi albo sporządzające plany budowlane na rzecz osób określonych w tym rozporządzeniu — obowiązek uiszczania przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i podatek dochodowy.

Wymienione rozporządzenie, jako oparte na przepisach dekretów z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym i podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413 i 414) straciło moc obowiązującą w odniesieniu do spółdzielczości zgodnie z przepisem art. 4 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) z dniem 1 stycznia 1951 r. tj. z dniem wejścia w życie uchwał Rady Ministrów Nr 62 i 80 z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175 i 177) oraz uchwały Nr 97 z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224).

W związku z powyższym Ministerstwo Finansów poleca zaniechać pobierania przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i podatek dochodowy od spółdzielni wykonujących roboty budowlane oraz inne prace związane z robotami budowlanymi.

Dyrektor Departamentu inż. T. Sibera

60

OKÓLNIK

z dnia 19 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany terminów przedkładania sprawozdań o należnościach i wpływach z b. akcyz i opłat monopolowych. Nr BD. 6650/1/51.

Ministerstwo Finansów uchyla z dniem 1 lipca 1951 r. określony w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 9 lipca 1949 r., Nr D. VI. 5178/3/49 (Dz. Urz. Min. Skarb. Nr 25, poz. 163) obowiązek sporządzania i przedkładania sprawozdań o należnościach i wpływach b. akcyz i opłat monopolowych—w terminach miesięcznych. Sprawozdania o tych należnościach należy sporządzać w/g dotychczasowego wzoru (Nr 12 M. Sk.2149) za okresy półroczne i przesyłać je Ministerstwu Finansów, Departament Dochodów Państwowych w terminie do dnia 25 po upływie półrocza, po raz pierwszy — za II półrocze 1951 r.

Wicedyrektor Departamentu Z. Rostkowski

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych z bloczków kasowych Seria E za Nr Nr: 454601—454700, 204501—204900, 204001—204050, 204201—204250, 210951—211000, 252501—252600 zagubione w Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr 1-4428/431.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić na bieżąco do Administracji.

Cena zł 0,45

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. 6. VIII. 51 r. 2-B-38346 zam. 14648 — 15.000.